

VERLOSSING IN VOLLEDIGHEID, IN VREUGDE

 Ik ben blij u vanavond weer te begroeten in de Naam van onze lieve Heer Jezus, de opgestane Zoon van God. En Zijn Tegenwoordigheid was al hier toen ik binnenkwam, dus verwachten we vanavond meer dan overvloedig te zien “boven alles dat wij zelfs zouden kunnen doen of denken,” dat God Zijn zegeningen over ons zal uitgieten, en Jezus Christus in ons midden vergroten.

² Ik had de laatste twee nachten gesproken . . . Zondagavond, denk ik, hielden we een genezingsdienst, en maandagavond predikte ik. En gaf . . . Begon een onderwerp, zondagochtend, in de tabernakel. En ik dacht, terwijl we aan het wachten waren dat een gehoor wat in de sfeer zou komen, dat ik min of meer mijn gevoelens zou uiten. Ik ben . . .

³ Een dezer dagen, zo God wil, en mij zal helpen, zou ik gewoon enige campagnes willen houden waar u—u niet . . . er gewoon binnengaat en predikt of de Schrift onderwijst, en altaarroepen doet, en bij het altaar neerknielt om voor de mensen te bidden, en zoals wij ouderwetse Baptisten vroeger deden. [Iemand zegt: “Amen.”—Red.] Ik hoorde slechts twee Baptisten “Amen” zeggen. Waar bent u dan allen vanavond?

Iemand zei: “Broeder Branham, bent u een Baptist?”

’k Zei: “Ja,” zei ik.

⁴ Ik predikte hier in Arkansas op een keer. Een kerel, een oude kerel, werd genezen. Hij was . . . hij had . . . Hij was een Nazarener. Hij had zijn krukken op zijn rug, de volgende dag, en ging door de stad heen met een—een bord erop: “God haalde mij gisteravond hiervan af.” En hij was heel erg kreupel. Het was in Little Rock. En zo was hij al enkele jaren geweest. En iedereen kende hem, want hij ging rond en zette zijn hoed neer, en verkocht potloden uit de hoed. En iedereen kende hem, dus het begon, deed gewoon iets groots in de stad.

⁵ En een paar avonden daarna was ik aan het prediken en—en hij stond op. Hij zei: “Een ogenblik, Broeder Branham, vindt u het erg als ik u iets vraag?”

Ik zei: “Nee, meneer.”

⁶ En hij zei: “Wel,” zei hij, “toen—toen ik u hoorde prediken, wist ik dat u een Nazarener was.” Hij zei: “Toen zag ik al de Pinkstermensen hier, en iemand vertelde me dat u van

Pinksteren was.” Hij zei: “Ik hoorde u een tijdje geleden zeggen dat u een Baptist was.” Hij zei: “Ik snap dat niet.”

⁷ Ik zei: “Nou, dat is makkelijk. Ik ben een Pinkster-Nazarener-Baptist.” Dat is juist. Dat is juist. We zijn gewoon . . . geloven.

⁸ O, vrienden, ik behoor tot geen enkele kerkdenominatie, en toch behoor ik tot elk van hen. Toen ik hiermee begon, zei ik: “Christus is mijn hoofd. Deze Bijbel is mijn leerboek. En de wereld is mijn gemeente.” Dus, dat—dat is wat ik wil zijn tot ik sterf.

⁹ Nu, over een nacht of twee proberen we weer een genezingsdienst te beginnen, wanneer we . . . Natuurlijk, als ik deze veldbedden en brancards hier zie liggen, zou ik graag iets zien. Ik wil zo graag dat er iets hier in Louisville, Kentucky gebeurt, want dit is mijn thuisstaat.

¹⁰ Ik heb nooit een goede, wat je een goede samenkomst noemt, in Kentucky gehad. En ik bedoel dat niet negatief. Ik—ik heb genoeg slechte gehad, op genoeg plaatsen. Maar ik bedoel hier in mijn eigen streek; het is zo moeilijk. Ik . . . gewoon zo moeilijk om er door te breken. Ik weet niet waarom. Maar ik denk dat het is omdat Jezus zei: “In uw vaderland,” en hoe het zou zijn, dat is waarschijnlijk de—hoe het is. Maar we krijgen nooit te veel opmerkelijke wonderen te zien.

¹¹ Ik had hier een dienst, ongeveer een jaar of twee geleden, in Jeffersonville, maar het was toevallig dat de vrouw van hier ergens in Kentucky was. Ze was als krijt geworden, als het ware, van haar ledematen naar; van haar heup naar haar ledematen, liever. En ze—ze had zeventien jaar niet gelopen. Velen van u waren daar die avond en herinneren zich het geval. En ze stond meteen op en liep normaal de tabernakel uit.

¹² Nu, ik zou graag dat er iets hier in Louisville begint, dat ik een ouderwetse opwekking door deze prachtige grote stad hier kon zien gaan.

¹³ Het is een stad zoals alle andere steden; het is zo goddeloos als maar kan. U weet dat dat de waarheid is. Ik kwets Kentucky niet; want ik ben ook een Kentuckiër. Oké. Maar het—het is de waarheid. Het is goddeloos. Dit is dé streek van alle whiskeys en distilleerderijen, en schandelijke verdichtselen, en zulks meer, het gebeurt hier om Louisville, Kentucky heen, dus dit is de zetel van Satan.

¹⁴ Maar we kunnen het in stukken breken met het Evangelie van Jezus Christus, als we allemaal bij elkaar komen. Dat is juist. We moeten onze krachten verenigen en drukken.

¹⁵ Enige tijd geleden, een zeer beroemde evangelist in de streek zei, sprak over de diensten hier. Hij zei: “Wel, hier is hoe het zit.” Hij zei: “Als ik een stad in ga, moet alles in de regio

mijn bijeenkomsten sponsoren, anders ga ik niet. Dat is waar. Nou, denk eens. Ik denk dat er misschien zestig of zeventig grote Baptistenkerken hier in Louisville zijn. Ziet u? En de Methodist dan? En het is een Methodistenstad; Asbury die hier was. Wat zou die man hebben als hij naar deze stad kwam, alleen van Methodisten en Baptisten, laat staan de Presbyteriaan en allemaal?

16 Nu, hoeveel Volle Evangelie kerken zijn er hier in de stad? Twee of drie kleine zendingen hier ergens tussen, gewoon kleine kerken, hier en daar, en zij bevechten elkaar.

17 Dus als u binnenkomt, moet u op de kracht van uw bediening staan. Dat is waar. En zelfs de . . .iedereen is, alsof politiek binnenkomt. Het is aan de kracht van uw bediening, om aan te trekken wat de Heer zal sturen. Ik mag het graag zo. Broeder, als Jezus Christus niet mijn steun hier is, en mijn vertrouwen, dan heb ik niets anders op te vertrouwen. Dat klopt. Hij . . .Op Christus, de vaste Rots, sta ik; alle andere gronden zijn drijfzand, voor mij. Ik predik liever aan vijf mensen waarvan ik weet dat God hen stuurde om de Boodschap te horen dan te prediken aan tienduizend die door politiek erin werden getrokken. Dat is waar.

18 Ik zie liever één ouderwetse bekering naar het altaar gaan en huilen en wenen dan tienduizend zien staan en alleen zeggen: "Wel, ik zal het proberen." Proberen? Hij is geen Christus Die je probeert. Hij is om te accepteren. Leven of sterven, zinken of verdrinken, neem Hem toch. Dat is juist.

19 Als ik vanavond bid, zou bidden voor tienduizend mensen, en ze allemaal de volgende ochtend gestorven waren; zou ik hier morgenavond opnieuw voor de zieken bidden, in de overtuiging dat Gods Woord juist was. Dat is waar.

20 Als ik stervende was; en vijfduizend mensen honderd jaar geleden stierven, en zo lang in de Eeuwigheid waren geweest, opstonden en naar de aarde kwamen, en zeiden: "Broeder Branham, vertrouw het niet. Hij heeft het mis. Vertrouw Het niet. Wij—wij vertrouwden Hem, gingen; wij faalden."

21 Dan zou ik nog steeds zeggen: "Laat mij in Jezus Christus sterven." Dat is juist. Ik geloof het. En dat is mijn hele hart, alles is precies daarin geplaatst. En ik geloof het met heel mijn hart, en ik vertrouw op Hem.

22 En ik hou van Zijn volk. Ik hou van u, medeburgers van het Koninkrijk van God. En ik wil schouder aan schouder met u staan en de last dragen.

23 Nu, vanavond; ik zei gisteravond dat ik vanavond een tijdje zou spreken, zo de Here wil. 'k Wil u niet te lang houden, u vermoeien, want we verwachten . . .

²⁴ Ik heb als het ware een vlies voor de Heer, voor deze samenkomst. En ik verwacht dat God iets zal doen dat de samenkomst hier in de stad op gang zal brengen. Gaat u bidden, doe uw deel; wanneer het Oordeel dan komt, kunnen we allemaal staan en zeggen dat we ons deel hebben gedaan.

²⁵ In het 20e hoofdstuk van Exodus, en beginnend bij het 7e vers, wil ik slechts enkele ogenblikken spreken, als God het toestaat, over een zeer . . . wel, ik zou niet zeggen: een uitstekend onderwerp, maar een—een goed onderwerp. Afgelopen zondag, op de zondagsschool in de tabernakel in Jeffersonville, begonnen we over “verlossing door het Bloed.”

²⁶ En dit is wat ik probeer te doen, als u wilt weten waarom ik dit hier doe. Velen van u zeggen dat u mij nog nooit zag prediken in een genezingscampagne, maar het is met een doel. Ik denk dat als ik zielen kon krijgen om naar het altaar te komen, dat ik gunst zou vinden bij God voor Louisville, dat is juist, als de mensen echt voor God neergaan en bidden.

²⁷ En dan zijn er velen van u, vrienden, die bidden, vasten, en bang zijn om een houvast te nemen op datgene waarvoor u bidt. Dat is juist. Zie? Wel, het zal u geen goed doen om te vasten en te bidden, tenzij u werken hebt die ermee gepaard gaan. Al uw geloof, in de wereld, zal u geenszins helpen, tenzij u er regelrecht uitstapt, en er recht voor gaat, en het aanneemt. Dat is alles. U moet er gewoon regelrecht uitstappen en het ook doen. Wanneer u om iets vraagt, ga het dan halen. God zei dat het van u is, neem dus niets minder. Krijg waar u om vroeg. Doe dat, en u zult ontdekken hoe het uitkomt. Ja. Ga—deins niet terug en zeg niet: “Wel, ik neem de tweede beste.”

²⁸ Ik neem de eerste. God beloofde mij de eerste, dat is wat ik wil. En gedurende deze drieëntwintig jaar dat ik Hem gediend heb, heeft Hij mij die plaats gegeven. En ik . . . En zolang ik Hem geloof en van Hem hou, en Hij van mij houdt, zal het precies zo zijn, omdat Hij verplicht is aan Zijn Woord. “Wat u ook verlangt, wanneer u bidt, geloof dat u het ontvangt, en u zult het hebben.” Dat is wat Hij zei. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat is goed. In orde.

²⁹ Ik hoor u graag “Amen” zeggen. Weet u, Zuster Hoover, *amen* betekent “zo zij het” voor mij, weet u. En als ik—ik begin te spreken, en niemand “amen” hoor zeggen, ik—ik raak dan helemaal in de war.

³⁰ Enige tijd geleden hier predikte ik in een kleine kerk en—en ik was gewoon . . . O, ik heb niet veel preekstoelmanieren, volgens de, wel, de theologie van de dag, dus ik denk dat ik een beetje opgewonden werd. En ik denk dat ik zo op de podi-, op de preekstoel sprong en de microfoon in mijn hand pakte en daar zat met mijn voeten die op een tempo bewogen, zo hard aan het prediken als ik maar kon. Ik kwam tot mezelf; ik wist niet wat

ik deed. Nog een paar minuten en ik was weer verdwaald en ik bevond me middenin het gangpad mijn broekspijpen op aan het rollen. Ik weet niet waarom, maar ik was werkelijk . . . Ik had daar graag een tijdje willen blijven. Dat is één ding dat ik wil zeggen. Ik had het er zeker naar mijn zin. Ik heb er gewoon een paar dagen natijd van geleefd.

³¹ Er kwam een man naar mij toe en hij zei: “Zeg,” zei hij, “hoe kunt u prediken met al die mensen die ‘Amen’ zeggen?”

Ik zei: “Dat is wat mij doet prediken.” Ja.

³² Ik had vroeger een oude hond. Ik jaagde op wasberen. Ik denk dat ik hier genoeg Kentucky vrienden heb die graag op wasberen jagen. Dus . . . En hij jaagde alles die er was de boom in en ging het halen, behalve een stinkdier; en daar zou hij gewoon niets mee te maken hebben. Wel, hij zou hem onder een stapel kreupelhout jagen. En het enige wat ik moest doen, ik wilde daar niet onder gaan, achter hem aan, zeker niet. Dus het enige wat ik zou doen is gewoon het kreupelhout optillen, en hem een tikje geven en schreeuwen: “Zoek ’m, jongen! Zoek ’m!” En hij zou het stinkdier gaan halen.

³³ Nu, het slechtste stinkdier dat ik ken is de duivel. En als u even een tikje wil geven, roep dan af en toe “amen.” En ik—ik . . . We krijgen hem na een poosje de boom in, en krijgen hem. Zie?

³⁴ Weet u, oude Buddy Robinson, velen van u hebben van hem gehoord. Nietwaar? De Nazarener kerk. Hij zei: “Heer,” zei, “geef me een ruggengraat als een boomstam. Geef me veel kennis in de gevelzijde van mijn ziel. En laat me de duivel bevechten zolang ik één tand heb en hem dan bijten met mijn tandvlees tot ik sterf.” Ik denk dat dat een goed . . . En dat is precies wat hij deed. Dat is precies wat hij deed; heel, bijna honderd jaar oud, en predikte nog steeds het Evangelie.

³⁵ Ik hoor die oude veteranen zo prediken. Onlangs zette ik toevallig de radio aan, en een oude broeder, die Mordecai F. Ham heet, ongeveer honderd jaar oud, predikt nog steeds het Evangelie. Ik zei: “God, zegen hem, en moge hij sterren in zijn kroon hebben als hij Daar aankomt.” Broeder Ham, ik ken hem amper. Een dezer dagen wil ik hem ontmoeten, voordat hij oversteeft naar het Land. En dus, hij kan een heleboel mensen Daar de hand schudden. Ik weet dat hij genoeg mensen zal hebben wanneer hij Daar aankomt, o, omdat hij een oude veteraan is geweest.

³⁶ De Heer zegene u nu. En nu, voordat wij dit Woord ingaan, laten wij de Auteur vragen om neer te komen en Het aan ons te openbaren.

³⁷ Onze lieve Hemelse Vader, we benaderen U vanavond in die lieflijke, verheven Naam van Uw Zoon, Jezus; en belijden onze zonden, dat wij niet waardig zijn om Zijn heilige Naam uit te spreken. Want in . . . De hele familie van de Hemel wordt “Jezus”

genoemd. De hele familie op aarde wordt “Jezus” genoemd. En in die Naam zal elke knie buigen, en elke tong zal Het belijden, of het nu zondaars of heiligen zijn. Wanneer we dan in Zijn Naam spreken, hoe behoren we in ons hart met eerbied te trillen, terwijl we spreken. Dus vragen we eerbiedig in Zijn Naam, dat U vanavond tot ons wilt komen, Heer.

³⁸ We bevinden ons hier in het midden van een grote stad, met allerlei verdichtselen waardoor Satan de mensen zo gebonden heeft, in hun bedrijven, in zijn gokken, en prostitutie, whisky en sigaretten. En, o God, en vele predikers, in de preekstoel, laten het gewoon voorbijgaan alsof het slechts een van de gewone zaken is.

³⁹ Maar God, geef ons de stem van waarschuwing, zodat we het Evangelie recht en eerlijk prediken, de bijl aan de wortel van de boom leggen, de spaanders laten vallen waar het ook zal zijn. Maar help ons, Heer, om over zulke dingen oordeel uit te spreken, en het Evangelie van Uw geliefde Zoon, Jezus, te prediken.

⁴⁰ God, sta toe dat er iets gebeurt dat deze stad zal doen schudden voor het Koninkrijk van God. Dat zelfs de kerken, die gewoon op de hoeken doorgaan, met enkele leden, o God, mogen die kerken vollopen en volpakken met goede ouderwetse, heilige mensen, wedergeboren. Sta het toe, Heer. En mogen we een opwekking ontvangen, een ouderwetse, door God gezonden opwekking die gewoon van de ene kant van de stad naar de andere zal schudden, en alle gemeenheid zal wegnemen. O God, geef ons geen aanhoudend bijeenkomst. Geef ons een opwekking, die de illegale kroegen zal sluiten, en die dingen in orde zal brengen; en mensen doet komen, wanneer de kerkklok luidt, en naar het altaar stromen, en bidden vóór de boodschap van de voorganger, en gereed zijn. God, sta het toe.

⁴¹ Nu zijn er hier vanavond misschien zieken, Vader. En terwijl we over de zieken spreken, of voor de zieken, ook, moge de Heilige Geest elke zieke persoon in het gebouw genezen. Red elke zondaar. Roep elke teruggevallene terug naar huis van zijn afgeslagen weg.

⁴² En moge de Heilige Geest nu Degene zijn Die mij vanavond naar dit onderwerp heeft geleid. En moge Hij de dingen van God nemen en Zijn dienstknecht hier gewoon als instrument gebruiken, en moge God glorie ontvangen. Want wij vragen het in Zijn Naam. Amen.

⁴³ In het 7e vers van het 20e hoofdstuk van—van Numeri, lezen we dit.

En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

Neem de staf en verzamel de vergadering, gij en Aäron uw broeder, . . . spreek voor hun ogen tot de rots; en die zal zijn water voortbrengen; . . .

44 Ik wil dat u dat opmerkt: “Zijn” water.

. . . die zal Zijn water voortbrengen; zo zult gij water voor hen voortbrengen uit de rots, en gij zult de vergadering en hun vee te drinken geven.

Toen nam Mozes de staf van voor het aangezicht des HEEREN, zoals Hij hem geboden had.

En Mozes en Aäron vergaderden de gemeente voor de rots, en hij zei tot hen: Hoort . . ., opstandelingen, zullen wij uit deze rots voor u water voortbrengen?

En Mozes hief zijn hand op, en sloeg de rots met zijn staf tweemaal, en er kwam veel waters uit, en de vergadering kon drinken, en ook het vee.

45 Moge de Heer deze paar Woorden nu nemen, terwijl we teruggaan naar ons onderwerp van gisteravond en het hiernaartoe brengen, zo God wil.

46 En nu wil ik alle zieken die hier vanavond binnen zijn. . . Nu, Billy heeft vandaag geen gebedskaarten uitgedeeld, want ik heb hem gezegd dat hij dat niet moest doen. Ik zei: “Ga maar eens langs, Billy, en vertel het Broeder Cauble. En laat me gewoon. . .”

47 Ik probeer iets, voor de glorie van God. Vraag gewoon God ons te helpen, om ons zielen in het Koninkrijk te geven; en gelovigen die hun geloof zullen versterken en hogerop komen, zelfs zonder andere dingen, gewoon hogerop zullen komen en zeggen: “God, ik geloof U, op het Woord.” Dat is het. Daar is de oorspronkelijke, en eerste, en beste manier. Dat is juist. Neem God op Zijn woord. Dan, als u dat niet kunt, dan stuurt God natuurlijk andere dingen in, zoals gaven en tekenen om—om Zijn Woord te bevestigen, om het aan elke gelovige te bevestigen.

Nu, zondag hadden we: “Verlossing door het Bloed.”

48 We nemen Israëel nu, op hun reis, komende uit Egypte, een type van de wereld, op weg naar Palestina, het beloofde land. Ik vind het iets prachtigs. Ik hou er gewoon van. Bijna elke week ga ik zitten en lees ik dat Boek Exodus door, als ik dat kan, of zoveel ervan als ik kan. Ik hou ervan, omdat het een perfect type is van de kerk vandaag, de toestand, en hoe God beweegt; toen bewoog, wat Hij toen deed in het natuurlijke, doet Hij nu in het geestelijke. Ziet u het?

49 Nu, daar leidde hij Israëel, natuurlijk, waar zij zagen, keken; bewoog hen uit een bepaald land naar een ander natuurlijk land heen.

50 Nu worden wij bewogen, door de Heilige Geest, om nu het Beloofde land binnen te gaan. Geloofd u dat we op weg zijn naar een beloofd Land? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] “In het huis van mijn Vader zijn veel woningen. Als dat niet zo was, zou ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te

maken.” Is dat juist? [“Amen.”] Nu, wij hebben een beloofd Land waar wij naartoe gaan, en elke dag markeert een mijlpaal; weer een dag, weer een mijlpaal.

⁵¹ En er is een grote donkere schaduw die ginds voor ons zit, de dood genaamd. En elke keer dat ons hart klopt, komen we daar een stap dichterbij. Een van deze dagen klopt het voor zijn laatste keer en gaan we naar binnen. Ik wil, op mijn tijd, mijn lot maken; zoals ik hoop dat een ieder van u vanavond doet. Wanneer ik weet dat het vlak voor me ligt, en ik het moet ontmoeten, wil ik geen lafaard zijn. Ik wil mezelf in de mantel van Zijn gerechtigheid wikkelen, naar binnen wandelen, dit wetende, dat ik er zeker van ben dat ik Hem ken in de Kracht van Zijn opstanding. Dat is juist. Zodat wanneer Hij ons uit de doden roept, ik eruit zal worden geroepen met hen die leven. God is een God van de levenden.

⁵² Nu, terwijl ze dit land in reisden, ontdekten we dat God een—een plan voor hen had gemaakt. Hij bracht verlossing door het bloed. Vervolgens ontdekken we dat Hij ook verlossing brengt door kracht.

⁵³ We ontdekten eergisteravond dat Hij het bloed had laten aanbrengen; wat een prachtig type van de gelovige was, dat wanneer hij de dood van Christus in zijn plaats heeft aanvaard, hij dan een kind van God wordt. Hij begint aan zijn reis.

⁵⁴ Nu, het volgende dat hij moet hebben . . . nadat hij geestelijk is gered.

⁵⁵ Nu, de dood van het onschuldige lam voorzag in leven voor de schuldige gelovige. Is dat nu niet een perfect type? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] De dood van de Onschuldige, die Leven geeft aan de schuldige. En de dood van de onschuldige Christus verschaft Leven voor ons, de schuldigen.

⁵⁶ Nu, ten eerste, dus, nadat God hen leven had gegeven door het bloed en het had bewezen, dat de dood over hen heen ging, deed Hij hen aan hun reis beginnen. We komen na een tijdje bij hen.

⁵⁷ Let nu op, het volgende dat God dan deed, zodra ze gelovigen en kinderen waren geworden en God accepteerden, de vijand van de fysieke dood ging hen achterna. En hij had ze in het nauw gedreven; met de woestijn aan de ene kant; de Rode Zee aan de andere; bergen aan een andere kant; Farao's leger dat in achtervolging kwam, miljoenen soldaten die in de mars kwamen, om hen te overwinnen.

⁵⁸ Nu, God had kenbaar gemaakt dat Hij hen leven had gegeven, door de dood van het lam; nu gaat Hij hen fysieke verlossing tonen. Halleluja! Zie, zowel voor redding als genezing, zie, voor de natuurlijke mens en de geestelijke mens.

59 De Doodsengel ging voorbij en bewees dat God een weg van ontsnapping had gebaad door het offeren van het bloed, en ze accepteerden het. Nu gaat Hij een weg banen om aan een fysieke dood te ontsnappen.

60 Zoals de gelovige, zodra hij wordt gered. Misschien heeft een kanker hem opgevreten, of een of andere ziekte. God heeft ook verlossing door kracht. Zoals Hij verlossing voor de ziel heeft, zo heeft Hij verlossing voor het lichaam. Het was een . . .

61 Ze waren gered en ze waren besneden. Ze waren onder het bloed, maar toch ging Farao . . . Ging de vijand hen vernietigen, hen allemaal daar in de woestijn doden, toen toonde God Zijn verlossingskracht voor hun lichaam. Snapt u het? Weet u waar ik het over heb? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Verlossing door de kracht! En dan, toen de vijand bijna bij hen was, verrees de grote bovennatuurlijke Vuurkolom boven Israël, kwam hierheen en stond tussen hen en de dood.

62 Laat het een paar minuten doordringen. Kunt u zien waar ik het over heb? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

63 Nu, voor elke gelovige, wedergeboren kind van God, wanneer de dood voortijdig aan de deur komt staan, staat de Engel van God tussen u en de ziekte. Nu, als u er regelrecht naar toe wilt lopen, is dat uw zaak; maar u hoeft dat niet te doen. Zie? Hij staat tussen u en de dood in.

64 Drieëntwintig jaar geleden, in het Joodse Ziekenhuis, gaf dr. Morris Fletcher mij drie uur; een van uw beste chirurgen hier in de stad, gaf mij drie uur te leven. Ik leef vanavond. Halleluja! Waarom? Door onverdiende genade stond de Engel van God tussen mij en de dood in om mij te beschermen, en ik accepteerde het. En uit dankbaarheid, door Gods genade, heb ik tot dusver een half miljoen zielen voor Hem gewonnen.

65 O, hoe God weet hoe dingen te doen, als wij maar willen volgen. Probeer God niet te leiden. Laat God u leiden. Zie? Wij zijn degenen die geleid moeten worden. Ik denk dat God ons daarom met schapen vergeleek.

66 Heeft u ooit een verdwaald schaap gezien? Wel, hij is het meest hulpeloze beest ter wereld. Hij kan nergens zijn weg vinden. Hij staat gewoon en blaait totdat de wolf hem eet, of hij sterft daar. Hij kan niet zijn weg terug vinden.

67 En dat is hoe het is met een man die verdwaald is, hij is totaal hulpeloos. Er is niets wat u eraan kunt doen. God moet u door genade naar Christus leiden. Jezus zei: "Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader Hem trekt. En allen die Hij trekt en die komen, die zal Ik eeuwig Leven geven." Wat een belofte!

68 O, ik wou dat ik het bij iedereen hier binnen kon krijgen, dat dat ver weg zou zinken onder de vijfde rib aan de linkerkant, totdat het de kern van het hart raakt. U zou mensen gewoon

zien opstaan, met allerlei ziekten die aan hen hangen, dit gebouw uitlopen, verblijd, en het weigeren te hebben. Kreupelen zouden rondlopen, net zo normaal als ze zouden kunnen zijn. Ze zouden weigeren iets anders te weten. Zie?

⁶⁹ U bent bevreesd. U bent bang om te beginnen. U wacht dat God naar beneden komt om u eruit te trekken. God doet het niet op die wijze. U bent degene die de stap moet zetten. Hij geeft de belofte en zegt: “Komaan,” en dan volgt u.

⁷⁰ Nu, let op, de kinderen van Israël dan. God kwam en stond tussen hen en het gevaar; kracht van verlossing. . . verlossing door kracht, liever gezegd. Verlossing door bloed; verlossing door kracht.

⁷¹ Gisteravond verlieten wij hen, waar ze net op de oever omhoog kropen, aan de andere kant van de Rode Zee. Al de vijanden, hun wagenwielen waren eraf gevlogen. Hun paarden schrokken, midden in de rivier, en ze draaiden alle kanten op, gingen *deze* kant op, en de wielen kwamen vast te zitten in de modder en vielen eraf. En een stel mannen die wanhopig renden, de vijand. En Israël klom eruit, de oever op, om God Zijn hand te zien uitstrekken en de hele vijand vernietigen.

⁷² Een prachtig type, de gelovige, onder het Bloed; werd dan genezen door de tussenstaander, de kracht van God die zijn leven spaarde, het voor een tijd verlengde. Ze zouden daar allemaal zijn gedood; hij zou hen daar in de woestijn afgeslacht hebben, als God niet tussen hen had gestaan. Ik zou lang geleden dood zijn geweest als God niet tussen mij en de dood had gestaan. Elke gelovige hier aanwezig zou lang geleden dood zijn geweest als God niet tussen u en de dood had gestaan; ieder van u. Dus, God, in Zijn soevereine genade en barmhartigheid, staat tussen de gelovige en de dood. Halleluja!

⁷³ Hier is het. Wat is dan het volgende voor de gelovige? Het volgende is dan de doop met de Heilige Geest. Mozes leidde de kinderen van Israël regelrecht naar de Rode Zee, werden gedoopt in de Rode Zee. De zee, het water, vertegenwoordigde de Geest. Toen hij de Rots sloeg, kwam er water uit. En het was een type van Christus, in Johannes 3:16. “Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige Leven hebbe.” Merk op, een stervend volk, in de woestijn, werd gered door een geslagen Rots. En een stervend volk wordt vandaag gered (stervend in zonde, stervend in ongerechtigheid) omdat de geslagen Zoon van God hun plaats innam; water, de Geest, die eruit stroomt!

⁷⁴ Let op, ik wil dat u het nu ziet, toen ze door de Rode Zee gingen, was het een type van het ontvangen van de Heilige Geest. Nadat de gelovige is verlost van de dood tot Leven; de kracht van God zijn lichaam heeft genezen; nu is hij een kandidaat voor de

doop van de Heilige Geest. Nu heeft hij een reis daarginds voor de boeg; maar voordat hij die reis kan ondernemen, moet hij iets hebben om hem erdoorheen te helpen. Amen. Perfecte type van Pinksteren!

⁷⁵ Merk op, toen ze over de oever kropen. Elke gelovige, wanneer u binnenkomt en gered wordt, het Bloed van Jezus accepteert, u probeert nog steeds *hieraan* vast te houden en *daaraan* vast te houden, en u kunt *dit* niet opgeven en u kunt *dat* niet opgeven. Na een tijdje doet God misschien goede dingen voor u; maar u kunt uw sigaretten niet opgeven, u moet af en toe een gezellige borrel nemen met de kerels. Maar wat u zou moeten doen is de Rode Zee doorkruisen.

⁷⁶ Wanneer ze aan de andere kant komen. Hier is het. Ik wil dat u het ziet. Toen ze aan de andere kant kwamen, op de oever kropen en omkeken en al die oude opzichters zagen, die hen hadden geslagen, en sommigen van hen hadden gedood. Net zoals kanker en sigaretten en tabak en whisky en al het andere de kinderen gek maken, hen naar het gesticht sturen, naar ziekenhuizen, en een stel neurotici en al het andere dat in de wereld wordt geproduceerd. Toen ze terugkeken en al die dingen zagen, aan het worstelen, hulpeloos, en stervende in de zee. Broeder, u hebt het over een ontmoeting; zij hadden er één!

⁷⁷ Mozes! O, ik ga dit diep laten inzinken. Ik hoop dat het diep inzinkt. Mozes, de grootste profeet die ooit heeft geleefd, buiten Jezus Christus. Nooit was er een man tot wie God ooit sprak zoals Hij deed met Mozes, buiten Christus. Hij zei: "Als er iemand onder u geestelijk is, of een profeet, zal Ik hem visioenen laten zien en Mijzelf aan hem bekendmaken. Maar niet met Mijn dienstknecht Mozes; Ik spreek met hem van mond tot oor." Dat is juist.

⁷⁸ Mozes, deze waardige man. Zodra hij die ervaring had meegemaakt, al die opzichters dood had gezien, wist hij dat al die dingen toen voorgoed verdwenen waren. Al die dingen die hen hadden gedreven en hen sloegen en met een zweep geslagen hadden, waren voorbij. Hij hief zijn handen op en zong in de Geest. O, tjonge!

⁷⁹ Nooit in type geweest, en zal dat ook niet zijn, totdat we ginds bij Glorie komen. Toen de voltooiing daar plaatsvond, zong hij in de Geest. En wanneer wij verlost zijn in het lichaam. . .

⁸⁰ Dat was een type van de Heilige Geest Die met Pinksteren kwam, toen we door de zee gingen. Het was een type van Pinksteren. En Mozes, in de anti-. . . in het type daar in het verleden, toen hij daar doorheen ging, zong hij in de Geest. Het kwam op de Pinksterdag. En wanneer het lichaam volmaakt is, verlost. . . Nu is onze ziel volkomen verlost, juist, "kan niet verderven; heeft eeuwig Leven." Wat de Bijbel zegt!

⁸¹ O, ik voel me goed. Merk op, waarom. Omdat ik weet dat het ZO SPREEKT DE HEER is. Veranker mijn ziel daar gewoon en loop verder en zeg: “Satan, sis gewoon zoveel je wilt tegen mij. Het deert mij niet, want ik weet in Wie ik heb geloofd, en ik ben ervan overtuigd dat Hij in staat is om datgene wat ik aan Hem heb toevertrouwd, tegen de Dag te houden.” Amen.

⁸² Wat wij vanavond nodig hebben is een goede, ouderwetse, Billy Sunday, verbroken, halleluja opwekking, is wat we hier in Louisville nodig hebben. Dat is juist, we hebben een goede, ouderwetse, door God gezonden Pinksteropwekking nodig. Ja meneer.

⁸³ Let op, dan, wanneer onze lichamen verlost zijn. . . En wij hebben nu Goddelijke genezing als een voorafschaduwning.

⁸⁴ Aangezien dat daar een voorafschaduwning was van Pinksteren, kijk wat ze deden in de voorafschaduwende tijd van redding. Kijk hoe ze dáár voor God wandelden, “Het vuur. . . de scherpste en zo. . . gedooft, en aan de scherpste van het zwaard ontkomen,” al deze dingen die ze deden, “kwamen uit de vurige ovens; uit de leeuwenkuil, en alles,” door de voorafschaduwning, halleluja, door de voorafschaduwning van Pinksteren.

⁸⁵ Nu hebben wij volmaakte verlossing door het Bloed van Christus. Ze konden toen geen volmaakte verlossing hebben, omdat het onder het bloed van stieren en geiten was, en het neemt de zonde niet weg; het bedekte alleen de zonde. Maar toen het Bloed van Jezus werd vergoten, het allerheiligste rechtvaardige Bloed, waren de zonden niet meer bedekt; ze waren gescheiden en weggedaan, en de gelovige gaat in de Tegenwoordigheid van zijn Maker. Halleluja!

⁸⁶ Als zij dat toen deden, de voorafschaduwning daar van Mozes die in de Geest zong; dan, ginds in Openbaring, degenen die de volmaakte verlossing van het lichaam hadden, stonden aan de glazen zee en zongen het lied van Mozes opnieuw, daar in het Boek van Openbaring.

⁸⁷ Over een—een Heilige Geest samenkomst gesproken? Die hadden ze toen ze op die oever kwamen. Luister, zuster. De kleine waardige Mirjam, de profetes, de zuster van Mozes, een profetes, zij werd zo opgewonden dat ze een tamboerijn pakte en langs de oever rende en op deze tamboerijn klopte en in de Geest danste. Niet alleen dat, maar alle dochters van Israël volgden haar, dansend in de Geest. Als dat niet de Heilige Geest is Die valt, heb ik er nog nooit een gezien. Wel, natuurlijk, die, al die rituele, waardige naties hadden door hun verrekijker kunnen kijken en dat gezien hebben, ze zouden gezegd hebben: “Fanatisme.” Juist. Maar het was God. Juist!

⁸⁸ De waardigheden kijken vandaag neer op wat God heeft gezegd. Juist!

⁸⁹ Doet mij denken aan een verhaal. Een man had een heel grote fijne boerderij. Hij bouwde heel grote fijne schuren, net zo statig en klasse als het maar kon zijn, maar hij was te lui om te boeren. Goed. Dicht bij hem woonde nog een boer; hij had niet zo'n mooie schuur, maar hij was werkelijk een boer, en hij had dat jaar een heleboel goede voedsel in die schuur opgeslagen. En er werden twee kleine kalfjes geboren, één in de ene schuur en de ander in de andere. Toen de lente kwam, lieten ze de kalfjes uit de stal.

⁹⁰ Dat kleine kalfje van hier was echt goed gevoerd, sjonge, toen die wind hem begon te raken, o, sjonge, hij schopte met zijn hoeven en weg ging hij, zo hard als hij maar kon; snuivend en springend en bokkend en zo te keer.

⁹¹ En toen liet de andere boer het zijne daarginds uit. Hij kreeg—hij kreeg niets te eten behalve onkruid; te lui om te boeren, te lui om hem te voeren.

⁹² Doet u denken aan enkele van deze voorgangers. Juist! Juist! Te lui! Het is te onbeduidend. En alleen maar statige schuren is alles wat u hebt. Zet daar wat Voedsel in voor het kalf! Juist. Juist. De doop van de Heilige Geest, gepredikt met kracht, het zal hen verschroeien. Dat is juist. Maar dat is wat ze nodig hebben, is wat goede ouderwetse verschroeijing; wat de kerk nodig heeft, wat de leden nodig hebben. Let op.

⁹³ En dit kleine oude kalfje was geruïneerd. Arme, kleine kerel kwam uit de stal, was zo mager dat hij nauwelijks kon lopen. En hij gluurde door de spleet heen en keek naar de overkant.

⁹⁴ En hij zag dat andere kalf maar snuiven. Hij was helemaal dik en rond. Hij voelde zich goed. Hij had de hele winter gegeten.

⁹⁵ En dat kleine uitgehongerde kalfje keek toe, zei: "Wat een fanatisme!" Wel! Zeker, hij was te mager om iets anders te denken.

⁹⁶ Maar ik zeg u, toen die ene die de hele winter helemaal vetgemest was, broeder, hij wist waar hij stond. Hij had het naar zijn zin, toen die warme wind op hem begon te waaien.

⁹⁷ En elke man die uit de Geest van God geboren is, ze zullen hem een fanatiekeling noemen of wat dan ook. Maar wanneer die warme, lenteachtige, Heilige Geest wind begint op te komen zoals op de Pinksterdag, zal er iets gaan gebeuren. Juist. De warme winden beginnen te waaien; broeder, u bent helemaal vetgemest met het Evangelie, helemaal rond, en u voelt zich goed. Spring op met uw hielen en heb een goede tijd.

⁹⁸ Dat is hoe Mirjam en zij het deden. Ze keken weer terug en zagen dat al die oude dingen die ze eens deden allemaal dood en begraven waren. Ze hadden gezien dat God het bloed had aangenomen; hadden Zijn kracht in Goddelijke genezing tussen hen in zien staan; kwamen door de Rode Zee en werden gedoopt met de Geest; ze liepen aan de andere kant en hadden gewoon een

fijne tijd. Het maakte hen niet uit wat de . . . al de organisaties ervan dachten. Amen.

⁹⁹ Wat een perfect type is het vandaag, van de gelovige die eruit durft te stappen.

¹⁰⁰ God beloofde dat Hij in al hun behoeften zou voorzien. Hij beloofde dat Hij in al onze behoeften zou voorzien. Hij zei hen niet: "Ik zal een weg van genezing maken; Ik zal een weg van *dit* maken; Ik zal een weg van *dat* maken." Hij zei: "Ik zal bij u zijn!" Halleluja!

¹⁰¹ Dat is wat Hij tegen ons zei. "Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding van de wereld." Dat is alles wat ik te zeggen heb. U hoeft niet over *dit*, *dat* of *wat anders* te discussiëren. Als Hij hier is, geeft dat mij voldoening; Goddelijke genezing is hier, Kracht is hier. Alles wat Hij daar was, is Hij nu: "Jezus Christus dezelfde gisteren, vandaag en voor immer." Dus u kunt uw theologie nemen en ermee verdrinken. Broeder, ik geloof dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer; zei: "Ik zal bij u zijn, zelfs in u, tot de voleinding van de wereld." Ja.

¹⁰² En daar kwamen ze eruit, en Hij was met hen. Dus zei hij . . . O, ze hadden een klein mandje brood op hun hoofd; het was allemaal opgegeten en weg. Hadden er geen. Ze gingen die avond een beetje hongerig naar bed. Maar de volgende ochtend, toen ze opstonden, lag er overal brood op de grond.

¹⁰³ Dat is de manier waarop God dingen doet; laat u tot de laatste minuut komen en laat u dan zien wat Hij eraan kan doen. Dat is juist. Hij houdt ervan om dat te doen. Hij houdt ervan. Hij houdt ervan om Zijn mensen te verrassen.

¹⁰⁴ U mannen houden ervan om uw vrouw op die wijze te verrassen. Wacht tot haar verjaardag, hou haar maar gespannen, want u houdt van haar.

¹⁰⁵ Dat is de reden dat God ons soms tot het einde van de weg laat komen, omdat Hij van ons houdt en Zijn bovennatuurlijke en Zijn kracht wil bewijzen. Omdat Hij van ons houdt, dat is de reden dat Hij het doet. Ja. Hij laat ons gewoon naar de plaats gaan waar we bijna klaar zijn om de laatste stap te zetten, en dan stapt Hij op het toneel.

¹⁰⁶ Hij liet de Hebreeuwse jongelingen regelrecht in de vurige oven lopen, maar er stond daar een vierde Man met een waaier, die het van hen af hield. Zie? Hij is altijd daar. Hij gaat nooit weg. Hij is altijd dichtbij. "De Engel des Heren legt zich rond degenen die Hem vrezten."

¹⁰⁷ Daar, die nacht, en ze raaptten dat brood de volgende ochtend op. Ik kan die Israëlieten zien die net door de Rode Zee waren gegaan; zojuist door het bloed verlost waren; de genezende Kracht van God zagen, of de wonderbaarlijke Kracht die

tussen God stond. . . en tussen Israël en Egypte; en de vijanden daarachter had verdronken.

108 Zoals wanneer de oude kanker voor altijd weg is, de blindheid weg is, de doofheid weg is, de diabetes weg is, alles is daar helemaal verdronken in het Bloed van Jezus Christus. Hoe voelt u zich? Nou!

109 U loopt over straat en een of andere oude criticus zegt: “Wacht even! Weet u dat zeker?”

“Spreek niet tegen mij.” Amen. O, tjonge!

110 Ik kan ze daar zien, gewoon aan het oprapen en oprapen en eten en een heerlijke tijd hebben. Net als een ouderwetse Heilige Geest samenkomst. Hier komt de Geest van God over naar een kleine heilige die omhoog zal reiken; en het zo in het hart ontvangt, en “Prijs de Heer!” roept. Gewoon een ouderwetse samenkomst op die manier. Ja meneer. Ze vingden het gewoon van de ene naar de andere kant en hadden een goede tijd.

111 Nu, dat brood hield nooit op. Het ging de hele reis voor hen door. Dat is juist. En het was een perfect type van Pinksteren, in ons. Dat was in het natuurlijke. Dat brood hield nooit op. Het bleef hetzelfde brood, totdat ze het beloofde land binnengingen. Is dat juist? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] U Bijbellezers weten dat. En dan, wanneer wij. . .

112 De gemeente werd ingewijd op de Pinksterdag, toen de gelovigen daar waren. “En er kwam een geluid uit de hemel als een ruisende machtige wind, en het vulde het huis waar ze zaten.” Dezelfde Heilige Geest Die toen viel, valt nu. Het zal regelrecht doorgaan vanaf die tijd tot het einde der tijden. Het zal gewoon doorgaan. Het is ons brood. Zij werden gevoed met natuurlijk brood; wij worden gevoed met geestelijk brood.

113 Jezus zei: “Ik ben het Brood des Levens dat van God komt, uit de Hemel.”

114 Ze zeiden: “Onze vaders aten manna in de woestijn, veertig jaar lang.”

Hij zei: “Ze zijn allemaal dood.” Ja meneer.

115 “Maar hij die Mijn vlees eet en Mijn Bloed drinkt, die heeft het eeuwige Leven, en Ik zal hem opwekken in de laatste dagen. Ik ben het Brood des Levens dat van God komt, uit de Hemel. Als een man dit Brood eet, zal hij nooit sterven.” Daar hebt u het. Zij hadden het natuurlijke; wij hebben het geestelijke. O, ik zou het voor niets willen ruilen. Geweldig!

116 “O,” zegt u, “Broeder Branham, wij weten allemaal dat u een fanatiekeling bent.” Wel, dat weet ik ook. Ik ben een dwaas voor Christus. Wiens dwaas bent u? U bent misschien de dwaas van de duivel. Oké. Dus, ik ben liever een dwaas voor Christus. U niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed.

¹¹⁷ Merk op, hier is nog iets over dat manna. Toen ze het begonnen te proeven, zeiden ze “dat het als honing smaakt.” Ja, het was zoet. Ik zie die oude heiligen gewoon met hun lippen smakken en maar eten. Het smaakte goed.

¹¹⁸ Hebt u *Dit* ooit geproefd? *Dit* is ook goed. Zeiden: “Proef en zie, de Heer is goed. Het smaakt als honing in de rots.” Ik heb deze opmerking vaak gemaakt, vele malen. Dat toen, David vanouds, die dat in zijn Psalm sprak, zei: “Het smaakt als honing in de rots.”

¹¹⁹ David, die een herder was, had een klein zakje, die ze op hun zij droegen, en ze stopten er altijd honing in. De oude herders doen dat nog steeds in—in Palestina. En als hun—hun zieke schapen verder gingen, dan, het eerste, weet u, reikte hij erin om een klein stukje van deze honing te nemen, en hij nam het en wreef het op de rots, een kalksteenrots. En het schaap houdt van die honing, dus begint hij die honing van de rotstelikken. En er is iets met kalksteen dat de zieke schapen geneest.

¹²⁰ En ik zeg u, we hebben hier vanavond een hele zak vol honing, en we gaan hem op de Rots zetten, Christus Jezus. En als het zieke schaap begint te likken, zult u zeker gezond worden. Dat is juist, blijf gewoon likken en likken. En terwijl u de honing likt, wel, dan krijgt u zeker wat kalksteen. Dat is net zo zeker als wat dan ook. Nu, we gaan het niet op de kerk plaatsen. We gaan het op Christus plaatsen, waar het hoort. Dat is juist. Want genezing hoort in Christus, amen, net als alle andere verlossingszegeningen. Merk op.

¹²¹ En nog iets. Toen dat begon te vallen, kreeg Aäron de opdracht om er een aantal gomers vol van te nemen.

¹²² Nu, als zij probeerden om wat over te houden voor de tweede dag, bedierf het. En daar hebt u heel wat van onder de Heilige Geest mensen vanavond. U probeert te denken: “Wel, twintig jaar geleden hadden we een goede boodschap. Hadden we—hadden we een goede tijd.” Wat hebt u vanavond? Dat is de zaak. Zij . . .

¹²³ Het viel elke nacht. Het faalde nooit één keer, alleen op—op de sabbat. Dat is juist. En nu heeft God het elke avond nieuw naar beneden gezonden; elke dag, elk uur, kwam het.

¹²⁴ Merk op, die gomers werden bewaard. Hij zei: “Nu, kijk, wanneer u het land binnenkomt, en uw kinderen hierover vragen beginnen te stellen . . .” Hij zei: “Elke priester die nu in het priesterschap komt, nadat hij de toestemming had gehad om naar de Heilige plaats te komen, enzovoort, en tot priester was verordineerd, dan had hij het recht om naar binnen te gaan en een mondvul van het oorspronkelijke manna te nemen, dat in het begin viel.” Het allereerste dat viel, zij raaptten het op en plaatsten het in een gomer, en bewaarden het, en het was alleen gereserveerd voor het priesterschap.

125 Nu, u zegt: “Broeder Branham, waar is dat een type van voor vandaag?”

126 Wel, wij zijn het priesterschap. “U bent een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een eigenaardig volk, dat geestelijke offers brengt aan God, de vruchten van uw lippen die dank betuigen aan Zijn Naam.” Amen. Daar is het. Nu, dan, op de Pinksterdag, toen de Heilige Geest viel; ons manna.

127 Nu, elke priester daar in het verleden, onder het Oude Testament, toen ze binnenkwamen om priester te worden, wisten ze dat ze een mondvul van het oorspronkelijke manna zouden krijgen; niet iets verzonnen, door de mens gemaakt iets wat erop leek. Maar ze zouden een deel van het oorspronkelijke krijgen.

128 Wel, op de Pinksterdag, toen ons manna begon te vallen, kwam de Heilige Geest als een ruisende machtige wind. Hier was een stel kleine, waardige mensen, honderdtwintig, in een opperkamer; deuren dicht, ramen dicht, zaten daar achterin op de belofte te wachten. Ja, ze waren bij Jezus geweest, zeker. Ze kenden Zijn kracht en dat alles, maar ze wachtten op de belofte.

129 Dat is wat we vanavond willen. Te... Als deze groep mensen éénsgezind zou kunnen zijn, zoals ze die avond waren, zou hetzelfde zich vanavond herhalen, hier in dit gebouw in Louisville, Kentucky, dat op de dag van Pinksteren herhaalde. Dat is juist. O, natuurlijk, ze zouden dezelfde soort critici hier in Louisville hebben als daar. Maar, ze waren allemaal op één plaats, eenstemmig. En plotseling. . .

130 Kwam er een prediker langs, en hij had een brief, en ze zetten hun namen erop en kregen de rechterhand van gemeenschap en traden tot de kerkgemeenschap toe? Dat is vandaag misschien zo, maar toen was het niet zo. Dat is de hoe de Protestanten het doen. De Katholiek loopt naar het altaar toe en neemt zijn eerste communie; steekt zijn tong uit, neemt de wafel; en de priester drinkt de wijn. Dan wordt hij dat.

131 Maar broeder: “Op de Pinksterdag waren ze eenstemmig, op één plaats, en toen kwam er plotseling een geluid uit de Hemel,” de mens had er niets mee te maken, “als een ruisende machtige wind. Het vulde het hele huis waar ze zaten.” De Kracht van God trof hen! Ze gingen de straat op en gedroegen zich als een stel gekken; zoals ze daarginds deden toen ze door de Rode Zee kwamen. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ze schreeuwden. Ze gedroegen zich vreemd. Ze wankelden. Ze stamelden met hun lippen.

132 Ze, o, wat een gedoe, u . . . totdat de mensen, de statige kerk, toekeken en zeiden: “Deze mensen zijn dronken van nieuwe wijn.

133 Halleluja! U gaat me hoe dan ook een “heilige roller” noemen, dus u kunt net zo goed nu beginnen. Oké.

¹³⁴ Kijk, zij waren vol nieuwe Wijn, dat klopt, de Wijn die van God komt, uit de Hemel. Hebt u ooit een dronken man gezien? Hij houdt gewoon van iedereen, ziet u. Het maakt hem niet uit. Dat is de manier waarop een man is als hij dronken wordt van de Geest. De Bijbel zei: “Word niet dronken van sterke drank, met overdaad, maar om dronken te zijn van de Geest.” De Geest van God maakt u zo dronken dat u al uw vijanden en alles vergeet. Iedereen houdt van u. Het maakt hem niet uit wie er om u heen staat. U bent op dat moment de grootste man van het land.

¹³⁵ Het maakt mij niet uit of uw buurman die naast u zit naar een statige kerk ging; laat de Heilige Geest gewoon een keer op u komen, kijk wat er gebeurt. Word goed, heel goed, bezopen dronken, u zult zien wat er gebeurt. U zult zeggen: “Zuster, ik heb Het! U wilt Het ook!” Dat is juist. Ja meneer, er zal iets gebeuren.

¹³⁶ Daar waren ze, allemaal dronken van nieuwe Wijn. En luister, sommigen van u zusters hier, wist u dat de gezegende maagd Maria daarbij was? Wel, zij moest daarheen gaan. De moeder van Jezus Christus moest daarheen gaan en deel uitmaken van die groep mensen, zo dronken van de Geest dat ze wankelde alsof ze dronken was van whisky of zoiets.

¹³⁷ En u denkt dat u in de Hemel zult komen door naar de kerk te glippen en uw zangbundel onder uw arm te leggen, en er elke zondagochtend naartoe te lopen, als de klok luidt, en zitten luisteren naar een van de... en teruglopen? Het zal u nooit lukken.

¹³⁸ U zult langs die route moeten komen, want dat is de enige route die God ooit heeft uitgestippeld, en ooit zou. En u zult het belopen, of Daar niet zijn. Ik ben uw rechter niet, maar ik predik het Evangelie. Dat is precies de Waarheid. De gezegende maagd was daar, gedroeg zich net zo idioot als de rest van hen, net zo dronken als de rest van hen. Deze mannen en vrouwen, ieder van hen, die vol nieuwe Wijn waren. Als God dat programma ooit heeft veranderd, leg dan voor mij uw vinger op de Schrift; het staat er niet. Nee meneer. Het ging op die manier regelrecht tot het einde van het tijdperk, regelrecht tot het einde van de Bijbel, en het zal net zo zijn wanneer Jezus komt.

¹³⁹ Kijk! Terwijl ze dronken waren van die nieuwe Wijn, kijk, we zullen zien of God er een gomervol voor u allen zette. Goed.

¹⁴⁰ Hier stonden ze daar allemaal en een kleine oude laffe prediker genaamd Petrus, de “kleine rots,” was zo bang voor zijn positie geweest dat hij Jezus verloochende en wegrende en doorbad, en hij moest bij hen vergaderd worden. Stond op een zeepkist of zoiets, zei: “Wel, mannen van Judea, en u die te Jeruzalem woont!” Dat waren doctors, in de godgeleerdheid. O, zei: “U mannen die... en mannen van Israëel, en inwoners van Jeruzalem, enzovoort, laat dit u bekend worden. Dezen zijn niet

dronken, zoals u veronderstelt, aangezien het het derde uur van de dag is. Maar dit is datgene . . .”

¹⁴¹ Als dit Dat niet is, wil ik dit bewaren tot Dat komt. Dat staat vast.

¹⁴² Hij zei: “Dit is datgene waarover gesproken werd door de profeet Joël: ‘Het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees; uw zonen en uw dochters zullen profeteren; en op Mijn dienstmaagden en dienstmeiden zal Ik uitstorten van Mijn Geest, en zij zullen profeteren; en Ik zal tekenen vertonen in de hemelen boven, en op de aarde; en pilaren van vuur, en rook en damp; en het zal geschieden, voordat de grote en verschrikkelijke dag des Heren komt, dat ieder die de Naam van de Here zal aanroepen, behouden zal worden.’”

¹⁴³ Dat stel zelfingenomen, met lange gewaden, hypocriete priesters zei: “Wat kunnen wij doen om gered te worden?”

¹⁴⁴ Petrus zei: “Bekeert u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Hoe lang is het? “Want de belofte is voor u en voor uw kinderen en voor hen die veraf zijn, zovelen als de Here, onze God, roepen zal.”

¹⁴⁵ Dus elke man die zich bekeert en die gedoopt wordt in de Naam van Jezus Christus, en die God de doop van de Heilige Geest geeft, die krijgt niet iets wat eruitziet als het eerste manna, maar, hij krijgt niet alleen een mondvul van het eerste manna, maar hij krijgt een hart vol van dezelfde Heilige Geest.

¹⁴⁶ U zegt misschien: “Zet dat wat zachter.” Ik weet dat ik een beetje luid ben daarop, maar ik kan er niets aan doen. Let op, kijk. Ik schreeuw niet tegen u. Misschien dat er een terugkaatsing van is. Maar, o, als u zich zou voelen zoals ik mij voel, zou u ook luid zijn.

¹⁴⁷ Merk op, o, een hart vol van het oorspronkelijke manna dat in het begin viel; dezelfde Heilige Geest Die toen viel, valt nu. En waar zou Het naartoe gaan? “Naar u, naar uw kinderen, naar hen die veraf zijn,” Louisville, Kentucky, “en zo velen als de Here, onze God, zal roepen, zullen precies hetzelfde ontvangen als wij hier hebben.”

¹⁴⁸ Dat is wat Hij zei. God zegende het. Hij predikte het. De Heilige Geest bracht Het; ik ontving Het; dat maakt het vast. Amen. Dat, dat is gewoon goed genoeg voor mij. Ik nam Hem op Zijn Woord; Hij deed het. Als u Het wilt, kunt u Het ook hebben. Dat is juist.

¹⁴⁹ Dus kom uit de—de dode toestand, en wordt wakker, en schudt u gewoon op die manier en maakt u wakker. En als eerste kijkt u om u heen en alles zal er anders uitzien. Die kerel waarmee u niet wilde spreken, u zult naar hem toe

haasten en met hem spreken; ja meneer, u moet gewoon met hem spreken, dat is alles. O, al die dingen, u brengt die oude autobandgereedschappen terug en al de . . . die dingen die u die keer uit het hotel nam. Die oude handdoek die u om dat zilveren bestek heen wikkelde dat u van de tafel nam; u zult u haasten om het terug te brengen. Dat zult u zeker doen. Ja meneer. Het zal van u een nieuw schepsel maken, in Christus Jezus. Kijk nu naar Maria. O, tjonge!

We moeten ons haasten. Wij komen er al zo.

¹⁵⁰ Hier gaan ze nu door de woestijn, na de ouderwetse samenkomst. Nu zijn ze op reis. Is het niet vreemd dat ze regelrecht naar de Sin-woestijn werden geleid, helemaal tot aan de woestijn, rechtstreeks in de—de fontein van bitter water? Kunt u zich voorstellen dat God Zijn kinderen, net nadat ze gered werden en vervuld met de Heilige Geest, naar fonteinen van bitter water bracht? Zeker. Hij wil graag opnieuw Zijn liefde voor hen tot uitdrukking brengen. Dat klopt. Ze kwamen daarginds.

¹⁵¹ Weet u, als u de Heilige Geest ontvangt, komt u veel obstakels tegen. “Veel zijn de tegenspoeden van de rechtvaardigen, maar God redt hen uit die allen.” God brengt u er heel dichtbij, ermee geconfronteerd, zodat Hij u Zijn kracht en Zijn goedheid kan tonen.

¹⁵² Zoals ik het verhaal hoorde van de herder in Jeruzalem, die het been van zijn schaap had gebroken. Ze zeiden: “Wel, u wrede herder. Waarom hebt u het been van het schaap gebroken?”

¹⁵³ Zei: “Wel, ze deed niet alsof ze van me hield. Dus ik dacht dat ik gewoon haar been zou breken, zodat ik haar wat speciale aandacht zou moeten geven, en dan zou ze vanaf dat moment van mij houden.”

¹⁵⁴ Soms moet God u op uw rug leggen, met een ziekte, waarbij de dokter zegt dat u zult sterven. God zou u een kleine speciale behandeling kunnen geven, zodat u een beetje meer van Hem gaat houden. Dat is waar.

Sommigen door de wateren, sommigen door de vloed,

Sommigen door diepe beproevingen, maar allen door het Bloed;

Leidt Jezus Zijn Gemeente.

¹⁵⁵ Nu, toen ze daar waren en de wateren bitter waren en ze niet konden drinken, voorzag God in een weg. Een kleine oude boom, die daar op de oever slingerde, Mozes hakte hem gewoon om en gooide hem in het water, veranderde de hele zaak; goed, zoet water.

¹⁵⁶ Dus wanneer u een van uw bittere wateren tegenkomt of iets dergelijks, is er een boom, vanavond, geestelijk gesproken,

die boven Golgotha of boven de wereld hangt, vanavond, die alle bittere wateren zal verzoeten waarlangs u misschien geleid wordt. Dat is juist. Golgotha zal elke ervaring verzoeten. Vaak komen we op moeilijke plaatsen terecht, en vragen ons af hoe. Dus ik sluit soms mijn ogen en denk: “Ginds op Golgotha, waar mijn Verlosser bloedde en stierf voor mijn leven,” dan leek mijn beproeving zo klein. Ik gooi ’t gewoon opzij en loop door. Het maakt het zoet. Het verzacht elke ervaring die ik ooit heb gehad. Hij maakt het altijd zoet wanneer ik naar mijn wateren van Mara kom.

¹⁵⁷ Nu, we staan op het punt om ze hier in de woestijn tegen te komen, na al die grote tekenen en wonderen. De opwekking was stiller geworden. En het eerste, weet u, wanneer de opwekking was bedaard, wel, ze waren de wonderen allemaal vergeten.

¹⁵⁸ Is dat niet net zo ongeveer zoals de mensen vandaag? Ze vergeten wat God vorig jaar deed. Wat God deed tijdens de samenkomst hier op de middelbare school, u vergeet het helemaal. Ziet u? Wat God deed, vergeten we gewoon.

¹⁵⁹ Nu, merk op, en omdat ze met elkaar begonnen te ruziën: “Wel, ik ben eigenlijk, tenslotte ben ik een Methodist. Onze kerk is de grootste.” “Ik ben een Baptist, en ik zal u nu meteen zeggen dat wij in Eeuwige zekerheid geloven, en wij hebben Het. Jullie allen hebben de doctrine tenslotte niet.” Dat is wanneer u in de problemen komt en uw watervoorziening wordt afgesloten. Dat is juist. Dat is juist.

¹⁶⁰ Dat is wanneer de woestijn, wanneer hij die buiten in de woestijn leeft begint te murmureren, murmureren en klagen. “Wel, ik zal u zeggen. Ik zal u zeggen, toen die oude voorganger hier was, die oude prediker die die ouderwetse religie op die manier predikte, ik—ik weet niet of hij gelijk had of niet. Ik zal u zeggen, hij—hij maakte mijn moeder op een avond zo boos, dat ze naar huis ging. En ik zal u vertellen, zij was opgewonden, zoals.” Dat behoorde ze te zijn. Dat is juist. “O, ik weet niet of ik daar nog meer van wil horen of niet.” En daar is wanneer uw watervoorziening wordt afgesloten. Dat klopt. Dat is wanneer u in de woestijnterecht komt.

¹⁶¹ Ze begonnen te murmureren. Ze zeiden: “Onze—onze zielen walgen over dit lichte brood.” Nadat ze de knoflook en de uien van Egypte hadden verlaten, en Engelenvoedsel aten, en nog steeds aan het klagen. Is dat niet zoals de kerk? Nu kom ik neer op de heiligheidsmensen, nu, jullie allen; ja, jullie allemaal. Aten Engelenvoedsel, en zeiden dan: “Ik wou dat we terug in Egypte waren om nog wat knoflook te krijgen.”

¹⁶² “Clayton McMichen en zijn Wildcats treden vanavond op in de bar. Als ik me niet bij die oude kerk had aangesloten, had ik ernaartoe kunnen gaan.” U kunt het net zo goed. Waar uw schatten zijn, daar is ook uw hart. U hebt niets gekregen toen u

begon. Dat is juist. Dat is juist. “O, ik zou *dit* graag doen of *dat* doen.” Daar hebt u het, altijd een klacht.

163 En ze verlieten de modderige wateren van Egypte om de zuivere wateren van de Rots der Eeuwen te drinken, en klaagden erover. Ze verlieten de plaats met de grote roemrijke artsen van Egypte, grote opscheppers en al, om bij de Grote Geneesheer te zijn. Ze verlieten de plaats waar men zei dat “de dagen van wonderen voorbij waren,” om bij de mensen te zijn die tekenen en wonderen hadden die hen volgden, en klaagden nog steeds. O, my! Ja meneer. Daarginds, natuurlijk, de Egyptenaren, ze waren koude Heidenen, onverschillig. Zij geloofden niet in zoiets als wonderen.

164 Vervolgens waren ze hier waar ze een Vuurkolom om zich heen hadden. Wij hebben Het vanavond. Ze waren daar waar ze vreugde hadden in het kamp, gejuich, wonderen die werden verricht, en alles, en klaagden er dan over. Dat is de reden dat het water opdroogde, dat is de reden dat ze niets te eten of te drinken hadden, omdat ze aan het murmureren waren.

165 En dat is wat er vanavond aan de hand is met de kerken rondom Louisville; ze murmureren, klagen. Genade! Keer terug in het harnas. Dat is het.

166 “Wie is die vent dan, Mozes? Waarom luisterden we toch naar deze heilige roller prediker? Wat doen we hier?” En hun watervoorziening droogde op.

167 Ik denk aan Mozes, die grote man. Hij werd onderwezen in al de—de wijsheid van de Egyptenaren. Laten we maar even naar hem kijken. Laten we eventjes Mozes nemen. Kijk naar die man. Hij was . . .

168 De Egyptenaren, zij waren ons vandaag de dag ver voorbij, als het om onze medische wetenschap gaat. Ze waren ons ver voorbij. Er zijn veel dingen die zij konden doen die wij niet kunnen.

169 En Mozes had geheel de remedie. En toen hij daar was, bedenk, Mozes had ongeveer twee miljoen mensen bij zich. Hij had kleine kinderen. Hij had oude mannen, oude vrouwen. Hij had kreupelen en blinden. Baby's werden geboren, duizenden ervan, gedurende een week. En Mozes, dr. Mozes, was daarbuiten in de woestijn met al deze mensen. Ik zou graag in zijn medicijnkist willen kijken, u niet? Ik zou graag willen zien wat dr. Mozes in de medicijnkist had. Laten wij even een blik werpen in de medicijnkist en kijken wat hij had.

170 “Mozes, wel, wat hebt u daar, Mozes?” Wel, we ontdekken dat tijdens die hele reis van veertig jaar er meer dan twee miljoen baby's werden geboren. Dat is juist. “Wat gebruikte u, Mozes? Wat gebruikte u voor al die kwetsuren en pijnen en kankers en blindheid en doofheid en stomheid? Wel, ze zeggen me dat toen u uit de woestijn kwam er geen zwakke onder hen was.”

Zeg, zouden sommigen van deze dokters niet graag in dat, dat medicijnkist willen kijken?

171 “En nog iets, Mozes, wat sprenkelde u over die mensen, zodat zelfs hun kleren niet versleten? Hun schoenen versleten nooit door op die rotsen te lopen.” Als u er ooit bent geweest, weet u hoe de woestijn eruitziet, men verslijt een paar schoenen in drie dagen. En ze versleten nooit een stukje van het leder eraf, in veertig jaar. “Mozes, wat was in uw medicijnkist?”

172 Laten we er eens in kijken. Ik zie hem: “Heb één recept: ‘Ik ben de Heer die u geneest.’” Dat maakt het vast. Amen.

173 Zei: “O, Mozes, mijn vader is hier geweest, hij is net gevallen en heeft zijn been gebroken. Wat hebt u voor hem?”

174 “Laat me eens kijken. ‘Indien gij Mijn stem gehoorzaamt, en alles doe wat Ik beveel, zal Ik u geen van deze ziekten opleggen, zoals bij de Egyptenaren, want Ik ben de Heer die u geneest.’ Zeg hem dat.” Hij werd gezond. Amen. Dat klopt.

“O, hij is ernstig ziek! Mijn baby heeft koliek of longontsteking, zo erg! Dr. Mozes, wat kan ik doen?”

175 “Laat me eens kijken wat ik heb. ‘Ik ben de Heer die u geneest.’” Dat maakt het vast. Amen. Weg gingen ze. Dat is juist. Gingen door, verblijd. Dat is alles wat hij nodig had: “Ik ben de Heer die u geneest.”

176 Van de zeshonderd en nog wat duidelijke beloften van Goddelijke genezing, in het Nieuwe Testament alleen, en nog twijfelen we vanavond aan God. Wat zal het Oordeel voor ons betekenen? Juist.

177 “Ik ben de Heer die u geneest.” Ja meneer. Dat is wat Mozes had, dr. Mozes had, in zijn sfeer, in zijn . . . in zijn medicijnkist, was dit: “Ik ben de Heer die u geneest.” Dus genas Hij al de ziekten, en bewaarde hen helemaal, en bracht ze regelrecht door de woestijn heen naar het beloofde land toe. O, my!

178 Ze verlieten al die belangrijke, opschepperige geneesheren om bij deze Grote Geneesheer te zijn. Ze hadden dat stel mensen achtergelaten die koud, formeel en onverschillig waren, die zeiden: “Er bestaat niet zoiets als wonderen.” En hier hing een Vuurkolom boven hen. Mensen werden genezen. Alles, en wat ze ook nodig hadden werd meteen aan hen verstrekt, en toch klaagden ze, wanneer ze uit het water kwamen. Maar dan in de soevereine genade van God, in dat alles . . .

179 Zoals u hier vanavond in Louisville bent, te midden van al dit, waar wordt uitgeroepen: “De dagen van wonderen zijn voorbij. De Medische Vereniging probeert Goddelijke genezing door het hele land te stoppen.” U zult het nooit stoppen. U kunt net zo goed nu ophouden. U kunt het evenmin stoppen als u de zon kunt stoppen. Dat is juist.

¹⁸⁰ Hier enkele jaren geleden toen ik voor het eerst in Jeffersonville begon, predikte ik Goddelijke genezing. Het was nagenoeg al jaren niet meer bekend. Het was een moeilijk zaak. Maar broeder, vanavond zijn er miljoenen van hen, overal, die het uitroepen. Proberen het te stoppen? U zou het niet kunnen. “Ik de Heer heb het geplant; Ik zal het bewateren, dag en nacht, opdat iemand het niet uit Mijn hand ruikt.”

¹⁸¹ Hier niet lang geleden keek ik naar enkele kleine mussen op het Vrijheidsbeeld. Ze lagen daar gewoon. De kleine makkers lagen overal, onder het licht. En ik zei: “Wat veroorzaakte dat?” tegen de gids.

¹⁸² Hij zei: “Ze sloegen hun hersens uit, gisteravond, in die storm. Ze kwamen in het licht, en het licht zou hen naar veiligheid hebben gebracht, maar ze probeerden het licht uit te doen. En ze sloegen hun hersens uit, door te proberen het licht uit te doen.”

¹⁸³ Ik zei: “Glorie voor God!” Ik denk dat hij dacht dat ik gek was. Ik zei: “Dat doet me denken aan sommigen van deze mensen die proberen Goddelijke genezing en de Kracht van de opstanding van Jezus Christus er uit te slaan.” U zult uw hersens er uitslaan; dat lukt u nooit. Accepteer het gewoon en vlieg erin, naar veiligheid. Zo is dat. Amen.

¹⁸⁴ “Spreek tot de rots, Mozes,” vertelde God aan Mozes, “en hij zal z’n water voortbrengen, Zijn water voortbrengen.”

¹⁸⁵ Hier niet lang geleden keek ik naar een beeld, in een bepaald museum, van deze rots die geslagen werd. En het zag eruit als een klein stroompje dat eruit stroomde, ongeveer zo groot als een breinaald. Ik dacht: “Hoe belachelijk dat deze kunstenaars kunnen zijn!” Wel, broeder, ik zou dat ding droog kunnen drinken als ik veel dorst zou hebben. Ja, meneer.

¹⁸⁶ Weet u hoeveel Mozes er bij zich had die van die Rots moesten drinken? Hij had meer dan twee miljoen mensen, evenals alle dieren. Het nam ongeveer honderdvijftigduizend liter per minuut om ze te—te drinken geven. Halleluja!

¹⁸⁷ Dat doet me denken aan iemand en hun religie. U hebt net genoeg religie om zondagochtend naar de zondagsschool te gaan, u spat gewoon een beetje en bevochtigt uzelf een beetje.

¹⁸⁸ Ik hou ervan om te zitten bij de Fontein waar er stromen uitkomen, halleluja, genoeg om me door de Eeuwigheid te leiden. Halleluja! Ik ben blij dat ik uit die oude besprenkelde plek verhuisde; naar de tuit waar ze gewoon de hele tijd aan het gieten is. Ja meneer.

¹⁸⁹ Mensen hebben net genoeg religie om ze ellendig te maken. “Wel, ik kan niet langer dan zo’n tien minuten blijven zitten. Mijn goedheid, hoe langdradig is die prediker wel?” Hoe diep is uw redding? Dat is juist.

¹⁹⁰ U gaat er op een zondagmorgen heen en zegt: “Wel, ik ga om te horen wat ze te zeggen hebben.” En krijgt een klein spatje water en gaat terug, en dat is zowat alles wat u gekregen hebt.

¹⁹¹ Broeder, ik kan u vertellen, toen Mozes die Rots sloeg, kreeg de hele woestijn water. Amen. Ja meneer. Het enige, alles wat ze nodig hadden, ze doken gewoon neer en dronken, dronken dronken tot ze gewoon vol waren. Nog steeds kwam er water uit, ongeveer honderdvijftigduizend liter per minuut. Bereken hoeveel die mensen, een miljoen mensen, twee miljoen mensen zouden kunnen drinken, in één minuut; dorstige mensen, plus de kamelen en de dieren en dergelijke die ze hadden. En de Bijbel zei: “Het stroomde in overvloed uit.” Het gutste gewoon door de woestijn heen.

Dat is de manier waarop Jezus Christus de Heilige Geest geeft.

¹⁹² Niet slechts een klein beetje en zeggen: “Wel, ik geloof dat ik me bij de kerk zal gaan aansluiten.” O, my! “O, ik kan dat geluid niet uitstaan. Ik krijg er rillingen van.” Als u ooit sterft, zou u doodvriezen als u in de Hemel zou komen, want broeder, u zult wat geluid horen als u Daar aankomt. De Bijbel zegt dat ze dag en nacht “halleluja” roepen; de hele dag lang, want er is geen nacht. Dat klopt. U zult er zeker omkomen, de tweede dag Daar boven, als u in de Hemel komt. Ja meneer. Wel, u was alleen . . . wat u deed, u werd gewoon een beetje bevochtigd.

¹⁹³ Wilt u niet bij de stroom gaan zitten en haar laten neerstromen totdat het u wast tot in het . . . halleluja, middenin, en totdat u uzelf verliest en niet meer weet waar u bent. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Dat is de manier hoe u het wilt.

¹⁹⁴ Ik zei altijd tegen mijn oom, mijn papa: “Tjonge, ik kan zwemmen,” in deze kleine vijver hier op Utica Pike.

¹⁹⁵ Op een dag ging papa daar op een duiker zitten, zei: “Ik wil je zien zwemmen.” De kleine vijver was ongeveer zo diep. Ik stond op een zeepkist. Ik trok mijn spullen uit, kneep zo in mijn neus, en sprong op en neer op het zeepkist. Ik landde, de modder vloog beide kanten op, en ik begon in de modder te spatten.

Ik zei: “Hoe doe ik, Pa?”

¹⁹⁶ Zei: “Kom eruit.” Zwemmen? De hele tijd in de modder kruipen.

¹⁹⁷ Wij hebben ook een heleboel kerkleden die slechts in de modder kruipen. Dat klopt. Dat klopt, modderkruipers. Ja, meneer.

¹⁹⁸ Op een dag nam mijn oom me mee in de boot en ik was aan het opscheppen over zwemmen; hier in de Ohio rivier, ongeveer vijf meter diep water. Hij pakte gewoon de riem en duwde me het water in en zei: “En nu?” Amen. Halleluja! Ik moest toen zwemmen of verdrinken. O, my!

199 U kunt er nu net zo goed aan wennen. Ga onder die stroom staan waar God de rots daar in de woestijn opent en het gewoon uitgiet. “Spreek tot de Rots,” zei Hij, “en het zal Zijn water voortbrengen.”

200 Misschien, mijn vriend, bent u vanavond aan het vergaan. U zou tot de Rots moeten spreken. Dat is juist.

201 Misschien bent u overal geweest. Misschien bent u naar de kerk gegaan en hebt u u bij de Methodisten aangesloten en bij de Baptisten; en zijn zij boos op u geworden, en ging u naar de Presbyterianen; en terug naar de Pinkstermensen, naar de Nazareners, bij de Pelgrim Heiligheidsmensen. En u bent nog steeds zonder besef.

202 Spreek gewoon tot de Rots vanavond. Gewoon. . . Bent u in een toestand om met Hem te spreken? Ja. Hij zei: “Spreek tot de Rots, en Hij zal Zijn water voortbrengen.” Het zal Zijn water voortbrengen, als u gewoon. . . U hoeft Hem niet meer te slaan. Spreek slechts tot Hem. Gewoon op vriendelijke basis, spreek tot Hem.

203 Misschien bent u naar de dokter geweest. Misschien hebt u alles gedaan wat u weet te doen, om proberen gezond te worden. Misschien hebt u gewoon alles gedaan wat in uw macht ligt, bijna, en kunt u niet gezond worden. Elke dokter, u bent naar elke dokterspraktijk geweest die u kent, en de dokter zei: “U bent gewoon. . . Er kan niets voor u gedaan worden.” Waarom spreekt u niet tot de Rots vanavond? Hij zal. . . Hij heeft wateren van Leven daar voor u, die u Leven in overvloed geven.

204 Op een keer was er in de Bijbel een vrouw met de naam Hagar. Ik denk aan haar. En ik sta op het punt te sluiten; het uur. Er was een vrouw met de naam Hagar, en zij had een kleine baby. Ze werd de wildernis in gestuurd, met één kleine kruik water. Ze voedde de kleine de hele dag. Maar het water raakte op tegen het midden van de dag, en de kleine baby schreeuwde en hilde. Zijn kleine lippen waren uitgedroogd en zijn tong was opgezwollen. Een arme, zorgzame moeder, wat kon ze doen? Ze had elke kleine plaats afgezocht om water te vinden, maar er was geen water te vinden. Ze kon het niet verdragen om de baby te zien sterven; dus legde ze hem onder een struik, en ging er zo ver als een boogschot reikt bij weg.

205 En ze knielde neer en sprak tot de Rots. Toen ze tot de Rots sprak, sprak een Engel terug en zei: “Hagar, wat stroomt er daar uit?”

206 Er was een hele bron vol water, die vandaag nog steeds stroomt. Na bijna vierduizend jaar stroomt het nog steeds. De fontein die Hagar. . . daar, dat vandaag nog steeds loopt. Ze sprak tot de Rots, en de Rots bracht het water.

207 Er gingen op een dag enkele Hebreeuwse jongelingen in de brandende oven, en ze spraken tot de Rots. En de Rots was bij hen.

208 Er kwam eens een vrouw uit Samaria. Zij was ontmoedigd. Ze was zondig en had misschien een heleboel dingen aan haar leven hangen. En ze was ontmoedigd. Ze zou naar Jakobs bron voor opluchting gaan, en teruggaan. Ze ging naar Jakobs bron, en weer terug. En op een dag zette ze de waterkruik neer en stond daar, ontmoedigd. En daar stond de Rots en stond naast haar. Ze sprak met die Rots. Hij gaf haar een grote uitstroming in haar ziel. Ze liep de stad in. Ze kwam nooit meer water putten. Ze had Leven. Ze zei: "Kom, zie een Man Die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb. Is dit niet de Christus?" Zij sprak tot de Rots, en de Rots bracht Zijn water voort.

209 Er was een kleine vrouw die al haar geld had verspild aan dokters, kwakzalvers, die al haar geld hadden genomen. Konden de bloedvloeïng niet stoppen. Ze had waarschijnlijk haar boerderij verpand, en had het misschien verkocht. En ze zat op een dag te breien, en ze hoorde iets langs de weg komen. Ze sprak tot de Rots. De Rots draaide zich om en zei: "Wie raakte Mij aan?" Het was voorbij toen ze tot de Rots sprak. Hij gaf haar een uitstroming van Leven, die de bloedvloeïng stopte. Het hield snel op.

210 Er stond op een dag een oude blinde bedelaar naast de muur, rillend in de kou. Alles wat hij had was weg. En hier was hij, en ellendig, en mensen die voorbijkwamen. Hij hoorde iets aankomen; zei: "Wat is het?" En hij sprak tot de Rots.

211 Hoewel zijn kerkleden om hem heen hem probeerden tegen te houden, zeiden: "Dat is niet nodig. U kunt het niet krijgen. Blijf weg. Houd u stil."

212 Maar hij riep des te luider: "Gij zoon van David, heb medelijden met mij! Heb medelijden met mij!" En hij sprak tot de Rots, en de Rots gaf hem een uitstroming, en zijn ogen gingen open.

213 Diezelfde Rots die in de woestijn was, is hier vandaag. Het verblijdt de mensen.

214 Op een dag stond heel Jeruzalem er om een Goddelijke genezer, een heilige roller, de stad binnen te zien komen; met een paar mensen die daar luidkeels stonden te schreeuwen: "Hosanna! Hosanna, tot Hem die komt in de Naam des Heeren!"

215 Die zelfingenomen kerkleden waren daar buiten met hun lange gewaden aan, met hun D.D.'s achter hen; zeiden: "Laat ze zwijgen. My, ze doen rillingen over mijn rug lopen, enzovoort. Laat ze zwijgen."

216 Hij zei: "Als zij zwijgen, zullen de rotsen onmiddellijk uitroepen." Hoe kwam het? Dezelfde Rots die zonder handen uit

de berg was gehouwen, kwam eraan en rolde Jeruzalem binnen. De kleine stenen dronken ervan. “Spreek tot de rots, en Hij zal Zijn water voortbrengen.”

217 Als u vanavond redding nodig hebt, spreek tot de Rots. Het zal Zijn water voortbrengen. Als u vanavond teruggevallen bent; spreek tot de Rots, Hij zal Zijn water voortbrengen. Als u hier vanavond bent, en zonder Christus; u hebt elke kerk geprobeerd die er in de stad is om redding te vinden; spreek tot de Rots, Hij zal Zijn water voortbrengen. Gelooft u het? Als u een teruggevallene bent, weggegaan van God, en denkt dat er geen kans voor u is; spreek gewoon tot de Rots, en Het zal Zijn water voortbrengen.

218 Gelooft u dat met heel uw hart? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Gelooft u dat God het zou toestaan? Met heel uw hart, gelooft u dat? Halleluja! Hij is hier vanavond.

219 Als u ziek bent, en u hebt alles in de wereld geprobeerd. U hebt geprobeerd om in de gebedsrij te komen, en u kunt niet in de gebedsrij komen. U hebt gebedskaarten gehad, en werd afgewezen. U bent naar de ene samenkomst geweest; u bent naar een andere samenkomst geweest. U werd gezalfd door de voorganger. U bent door deze gebedsrij gekomen. U bent overal al geweest, en u kunt niet genezen worden.

220 Waarom spreekt u nu niet tot de Rots? Hij zal Zijn water voortbrengen. Dat is juist. Waarom probeert u Hem niet een keer? Kom in een toestand om met Hem te kunnen spreken, nu, terwijl Hij in het gebouw is. Zijn Tegenwoordigheid is nu hier om ieder van u te genezen. Ik geloof het. Ik weet het, met heel mijn hart. Ik geloof het. En er zijn dingen die ik niet weet, maar er zijn dingen die ik wel weet. En ik weet dat Jezus Christus, de Zoon van de levende God, hier is.

221 Terwijl ik nu probeer een altaaroproep te maken, in mijn hart, breken de visioenen door het hele gebouw, nu—op dit moment. O, dat is juist. De krachten van God zijn hier. Dat is juist. Ik zag Hem hier buiten bewegen. Het begint mij nu op dit moment van de ene dimensie naar de andere te begeven; want er zijn hier zieken, en uw gebeden zijn het die het doen; om het Woord van God te bevestigen en te zeggen dat Hij hier vanavond is om te worden aangesproken, dezelfde Rots die daar stond en hun gedachten waarnam. Zag waar de vrouw was, die de bloedvloeïng had, enzovoort. Hij is nu hier. Als u tot Hem spreekt, zal Hij Zijn water voortbrengen. Gelooft u dat met heel uw hart? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

222 Wat denkt u, dame? Met de . . . Daar middenin. Nu, u heeft geen gebedskaart, nietwaar? De dame die met dat witte geval om haar nek heen daar zit. U heeft diabetes, nietwaar? U hebt geen gebedskaart, wel? U hebt geen gebedskaart nodig. Gelooft u dat? Denkt u dat u tot de Rots kan spreken? Wilt u met Hem spreken,

voor uw diabetes, nu meteen? Ga dan staan, op uw voeten. Is dat juist? Zeg gewoon: “Ik aanvaard Jezus Christus nu als mijn genezer,” en God zal u naar huis brengen en u gezond maken. Spreek tot de Rots. God geneze u. In orde. Ga en wees gezond.

223 Wat denkt u erover, die naast haar zit, dame? U hebt spataderen in uw benen, nietwaar? Dat is juist. Sta op. Is dat niet uw man die daar naast u zit? Is dat juist? U hebt ook diabetes, nietwaar? Is dat juist? Leg uw hand op uw vrouw. In orde. Jullie komen allebei uit Illinois. Is dat niet juist? Nu, ga terug naar Illinois, sprekend tot de Rots, en het zal u verlaten en nooit meer terugkomen. Halleluja!

224 Ik weet één ding, dat de Rots hier is, de Rots der Eeuwen, die in de woestijn werd geslagen. Dat is juist.

225 Wat denkt u ervan, kleine dame daar met die bloemen op uw hoed? Zit daar met reuma, probeert eroverheen te komen. U die zich omdraaide en de andere kant op keek, gelooft u met heel uw hart dat God u gaat genezen? Sta dan op en stamp met uw voeten op en neer en zeg: “De reuma is weg,” en het is zo. Spreek tot de Rots, en Hij zal voortbrengen . . . ? . . .

226 Ik zeg u, Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Hij is hier om alles te manifesteren wat . . .

227 Wat vindt u ervan, dame die daar zit en “prijs de Heer” zei, met die vrouwelijke klachten, die daar met een klein groen uitzierend jasje aan zit? Gelooft u dat God u toen genas? Ga even staan; u die daar zit. Gelooft u met heel uw hart? U heeft een vrouwelijke klacht. Het is een abces. U hebt een kanaal, er komt een soort van afvoer uit. Is dat niet zo? Als dat zo is, steek dan uw hand op. Wat veroorzaakt dat ik dat zeg? Het is de Rots die tegen u spreekt. Spreek terug tot Hem, en wordt gezond. Halleluja!

228 O, hoe Hij Zijn manifestaties van Zijn kracht wil brengen! En ik zie de Engel van God, dezelfde Vuurkolom die de kinderen in de woestijn volgde, nu door dit gebouw bewegen.

229 Ik probeer een vrouw te vinden. Ze is aan het bidden. Waar is ze hier? Hier staat Hij. Ja, het is een kleine vrouw die daar staat, die twee plaatsen van het einde zit. Nee, ze . . . Het gaat over een man die staat. Het is een dronkaard echtgenoot waarvoor u bidt. Is dat niet zo, dame? Als dat zo is, sta daar dan op. Hebt u niet een dronkaard echtgenoot waarvoor u bidt? Als dat zo is, steek uw hand omhoog. Spreek tot de Rots, en God zal hem er—eruit halen.

230 God zal hier alles doen, als u het maar zal doen. Gelooft u het? Bent u in staat om met Hem in gesprek te gaan? Als dat zo is, sta dan nu meteen op en spreek tot de Rots, en de Rots zal Zijn water voortbrengen. Wilt u opstaan?

²³¹ Wie wil Hem voor redding? Steek uw hand omhoog, zeg: “Ik wil dat Hij in mijn hart komt.” God zegene u. God zegene u. God zegene u. God zegene u, en u, en u, en u. O, ja! Ja, meneer.

²³² Die kanker heeft u daar verlaten, mijn broeder. Het is weg. U kunt naar huis gaan en gezond zijn nu. Halleluja! Dat is waar.

²³³ Allen die genezen willen worden, steek uw hand op en zeg: “Heer, ik spreek tot U. Ik spreek tot U.” Zo is dat goed.

²³⁴ Daar gaat hij. Meneer, uw sinusitis heeft u daar verlaten. U bent vrij. Ga naar huis; in Jezus Christus’ Naam, u bent genezen.

²³⁵ Wie dan ook hier, die Hem nu wil vinden, steek uw handen omhoog en zeg: “Dank U, Heer, dat U mij geneest. Ik spreek tot U, in de Naam van Jezus Christus, dat U mij geneest.”

²³⁶ O God, van genade, stuur Uw kracht vanavond, met de zalving van de Heilige Geest, terwijl Hij nu in dit gebouw is, om over dit gehoor te stromen. En moge de Heilige Geest elk wonder verrichten. Moge er vanavond geen zieke of kreupele persoon in het gebouw overblijven. Moge U een ieder genezen, in de Naam van Jezus Christus.

VERLOSSING IN VOLLEDIGHEID, IN VREUGDE DUT54-0330
(Redemption In Completeness, In Joy)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op dinsdagavond 30 maart 1954 in de Church Of The Open Door in Louisville, Kentucky, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org